

Arnošt Vošahlík

(*12. února 1946, Buk – současnost)

Arnošt Vošahlík se narodil 12. února 1946 na Buku v domě své babičky z matčiny strany Anny Žůčkové. Malého Arnošta a jeho starší sestru vychovávali rodiče Marie a Vojtěch. Otec pracoval jako horník na Březových Horách a matka Marie se starala o malé hospodářství, které rodina vedla navzdory tlaku komunistického režimu na kolektivizaci.

Dětství Arnošta Vošahlíka bylo poznamenáno těžkostmi 50. let, kdy byl jeho rodině vnučován vstup do jednotného zemědělského družstva (JZD). Navzdory nátlaku zůstali Vošahlíkovi soukromými hospodáři, což vedlo k neustálému dohledu státní moci, vysokým kontingentům a inspekcím ze strany Místního národního výboru Milín a státní bezpečnosti. Tyto zkušenosti se hluboce vryly do jeho paměti a formovaly jeho kritický postoj vůči totalitním režimům.

Kvůli odvaze rodičů nepodlehnout tlaku na kolektivizaci nebyl pan Vošahlík přijat na učiliště Rudných dolů pro elektromechaniky v Příbrami a bylo mu nařízeno vzdělání v zemědělském oboru. Nakonec se mu díky dobré radě rodinného přítele a lékaře podařilo vystudovat střední školu na Dobříši a později pokračovat ve studiu stavebnictví v Českých Budějovicích. Po studiu nastoupil na vojnu, kde zažil uvolněnou atmosféru pražského jara, ale také „přátelskou pomoc“ armád Varšavské smlouvy.

V roce 1972 se Arnošt přestěhoval do Příbrami, ale jeho srdce zůstalo spjato s rodným krajem. Intenzivně se zajímal o historii venkova, místní tradice a proměny krajiny. Ve svých vzpomínkách detailně popsal život na Buku v průběhu 20. století – od vesnických zvyků, jako bylo velikonoční rachtání, poutě a posvícení, až po dramatické události kolektivizace a změny venkovského hospodářství.

V listopadu 1989 byl aktivním účastníkem příbramských demonstrací a generální stávkou i členem Občanského fóra. V devadesátých letech prodal rodinné polnosti a ponechal si pouze dům rodičů, ve kterém v současnosti žije jeho syn.

Dnes je Arnošt Vošahlík jedním z významných pamětníků, kteří se snaží předat své zkušenosti mladším generacím. Je aktivním přispěvatelem do sborníku *Podbrdsko* a také písmákem z Buku. Svobodu považuje za největší hodnotu a varuje před nebezpečím populismu a totalitních ideologií.